

הביקורת, באוגוסט 1984, הועלה נושא זה לראשונה לדיון והוטל על אנ"א לרכז נתונים בדבר השקעות אלה. עד נובמבר 1984 לא קיים דיון נוסף ולא נתקבלה החלטה.

על פי הנחיות עוזר שר הביטחון להתיישבות, הושאלו מבנים ומיתקנים, שהוקמו מתקציב הביטחון, לשימוש מאחזים שאוורחו באיזור יו"ש. המבנים והמיתקנים הושאלו ללא כל תמורה כספית, לתקופה העולה על התקופה המירבית שנקבעה בהוראת אנ"א, ותהליך המסירה לא תאם את הכללים שנקבעו בה. גורמי משרד הביטחון וצה"ל, שדנו בנושא, החליטו באוגוסט 1984, שעוזר שר הביטחון להתיישבות יקבע את עתיד המבנים והמיתקנים - אם למוכרם, למוסרם לצמיתות ללא תמורה או להחזירם לצה"ל. מתן סמכות החלטה כזו לעוזר שר הביטחון להתיישבות אינה מעוגנת בהוראות משרד הביטחון וצה"ל.

בעת הביקורת לא היו בידי אנ"א נתונים מלאים ועדכניים על הנכסים שנמסרו. במהלך הביקורת והבירורים, שהביקורת קיימה, החל אנ"א לעדכן את הנתונים האמורים, ונערך בדיעבד הסכם השאלה עם הגוף המיישב.

כמועד סיום הביקורת החל אנ"א לרכז את הנתונים על השקעות מערכת הביטחון בתשתיות שבמאחזים שאוורחו, לקראת דיון לקביעת עמדת מערכת הביטחון בעניין השקעות אלה, שנעשו מתקציבה.

לדעת הביקורת, הממצאים מצביעים על טיפול בלתי-נאות של משרד הביטחון וצה"ל ברכוש, שהושקעו בו סכומים ניכרים מתקציב הביטחון. הואיל ומדובר בהעברה של נכסים של מערכת הביטחון לשימוש מתיישבים באיזור יו"ש, והואיל ואין הוראה מתאימה של משרד הביטחון החלה על העברת נכסים הנמצאים מחוץ לתחום "הקו הירוק" לשימוש אזרחי, מן הדרוש שהנהלת משרד הביטחון תקבע הוראה מיוחדת, שבה יפורטו סדרי העברות כאלה ותנאייהן, וכן ייקבעו המוסמכים לאשרן והאחראים לביצוען.

בעקבות הביקורת הודיעו עוזר שר הביטחון להתיישבות וראש אגף בינוי ונכסים במשרד הביטחון למשרד מבקר המדינה, שיפעלו, בתיאום עם הגורמים הנוגעים בדבר, להוצאת נוהל בנושא.

פיתוח וייצור של מערכות

ריכוז ממצאים

אין תיעוד המצביע על כך, שבתהליך הצגת הנתונים בפני הגורמים המוסמכים להחליט על בחירת המערכת, אכן הושם הדגש לסיכונים הטכנולוגיים הקיימים במערכת שפיתוחה עוד לא הסתיים, בעוד שלעומתה מצוייה מערכת אחרת, שכבר פותחה.

בהשוואת המחירים בין שתי המערכות לא הובא בחשבון שהתאמתה של מערכת א' כרוכה בשינויים שיעלו את מחירה. ואכן השינוי הנוסף גם לכך שמחיר היחידה של מערכת א' מסדרה שנייה עלה פי שניים מהמחיר של יחידה מהסדרה הראשונה.

לא הוערכו כראוי נתונים על לוח הזמנים לאספקה, המחיר ורמת הביצועים של המערכת, שהיו בין הנתונים העיקריים, שעליהם התבססה ההחלטה להעדיף הצטיידות במערכת א' על פני מערכת ב'.

התברר, שלוח הזמנים לאספקת מערכת א' ארוך מזה של מערכת ב' ומחירה יקר יותר. לדעת מקחש"ר גם רמת הביצועים של מערכת א' נמוכה מרמת הביצועים של מערכת ב'.

ההצטיידות במערכות התבססה רק על פיתוח וייצור בחברה א' ולא על רכישה במקביל של מערכות ב', כפי שהמליצו מפקדת קצין חימוש ראשי ומינהל למחקר, פיתוח אמצעי לחימה ותשתית לייצור (מפא"ת).

למערכת לא הוכנה דרישה מבצעית מפורטת ומוגדרת, כנדרש על פי נוהלי מערכת הביטחון לפיתוח של אמצעי לחימה.

משא ומתן עם חברה א' התנהל לפני חתימת החוזה על פיתוח וייצור מערכת א', בלא שנקבעה משימת פיתוח.

המלצת מקחש"ר לאישור מותנה של הדגם אינה מעוגנת בהוראות המשרד ובהוראות אג"מ המתייחסות לאישור דגם.

היו הבדלים ניכרים בין ההערכות של גורמים שונים, בדבר התקציב הדרוש להכנת התשתית לייצור בארץ. הדבר גרם להשהייה בקבלת ההחלטה על הכניסה לייצור מקומי. עיכוב בתחילת הייצור המקומי נגרם גם מחוסר תקציב בהיקף הדרוש.

המשרד לא חתם על הזמנה נפרדת לקליטת ידע עם כל אחד מהמפעלים המיועדים להשתלב בייצור המקומי, ובכך מנע מעצמו את האפשרות של בקרה על התשלומים לקבלני המשנה. היו אי התאמות בין פרטים על עלויות בחשבונות שהגישה חברה ב' ושלפיהן ביצע המשרד את תשלומיו לחברה, לבין הפירוט שהמציאה החברה למשרד על תשלומיה לקבלני המשנה.

למרות החלטת המשרד להעביר את נושא הייצור של פריט מסוים לחברה מסוימת, והשקעות שביצע בהתאם להחלטה זו, השקיעה רפא"ל עד סוף 1984 כ-7 מיליון דולרים בתשתית נוספת לפיתוח וייצור של אותו פריט.

מפא"ת לא פעל למימוש האחריות, שהוטלה עליו על פי מינוי של מנכ"ל משרד הביטחון, ולא פיקח על העברת הידע מחברה א' לחברות הישראליות, ועל הפיתוח והניסויים - עד לגמר ייצור הדגמים ואישורם. גם מטה התכנית לא פעל בתחום זה, למרות שהוטלה עליו האחריות לפרוייקט.

התכנית המקודרת לעבור לייצור מקומי, לא התקיימה; ההחלטה להמשיך ולהזמין מערכות בחו"ל הושפעה מזמינות של מטבע חוץ לעומת חוסר במטבע מקומי, שעליו הצביעו גורמי צה"ל עוד ב-1980. התשתית לייצור מקומי הוקמה כמתוכנן.

הסכום שעליו התחייב המשרד לשלם לחברה ב' עבור טרום ייצור עלה בכ-2.4 מיליון דולרים על הסכום שלדעת מטה התכנית היה עליו להתחייב. המשרד לא בדק את הסיוע של משרד התעשייה והמסחר לחברה ב', כדי שיוכל לקבוע את הסכום שעליו להשקיע בטרם ייצור, כהשלמה להשקעות של חברה ב' ושל הסיוע של משרד התעשייה והמסחר.

מפירטי המערכת לא היו מסוכמים סופית בעת הזמנת הערכות מחברה א' להרכבתן בארץ, ובעקבות תיקונם ועדכוןם היה צורך לעדכן את תכולת הערכות. לחברה ב' נשלחו ערכות, שלא יוצרו לפי המפרטים המעודכנים, וכתוצאה מכך לא ניתן היה להרכיב מערכות מושלמות.

המשרד לא תבע מחברה א' כל פיצוי על כי הפרה את תנאי ההסכם בכך שלא עמדה במועדי האספקה שהתחייבה בהם.

באפריל 1980 חתם המשרד על חוזה עם חברה זרה (להלן - חברה א') לאספקת מערכות, המבוססות על טכנולוגיה מתקדמת, שעסקה בפיתוחן. בדצמבר 1981 נחתמו חוזים עם חברה א' לאספקת מערכות נוספות וערכות להרכבה בארץ; ביולי 1982 נחתם חוזה לאספקת מערכות נוספות,

ובדצמבר 1983 נחתם חוזה לאספקת עוד מערכות וחלפים, מתוכן התחייבה חברה א' להזמין חלק במסגרת רכש גומלין. ההיקף הכספי הכולל של החוזים, שחתם המשרד עם חברה א' עד תאריך הביקורת, מסתכם בכ-210 מיליון דולרים.

בנובמבר 1982 חתם המשרד חוזה עם חברה מקומית (להלן - חברה ב') לאספקת מערכות - מחציתן יורכבו מהערכות של חברה א' - בסך כולל של כ-578 מיליון שקלים (כ-34 מיליון דולרים, על פי שער החליפין של השקל באותה תקופה). חברה ב' מייצרת גם את המערכות שחברה א' התחייבה להזמין במסגרת רכש גומלין.

בחדשים אפריל - אוקטובר 1984 ערך משרד מבקר המדינה ביקורת על פעולות קדם הפיתוח, בחירת המפתח, החוזה שנחתם עימו וההתארגנות לייצור מקומי של אותן מערכות.

הביקורת נערכה במינהל למחקר, פיתוח אמצעי לחימה ותשתית לייצור (להלן - מפא"ת), במינהל ההרכשה והייצור של משרד הביטחון (להלן - מנה"ר) ובאגף אפסנאות של צה"ל. בדיקה משלימה נערכה במפקדת קצין חימוש ראשי (להלן - מקחש"ר).

1. בפני מקבלי ההחלטות במערכת הביטחון עמדו לבחירה שתי מערכות. האחת מערכת ב' שהושלם פיתוחה ושהייתה כבר בתהליך הצטיידות והיה קיים עבורה מערך לתחזוקה, והשנייה מערכת א' שהייתה בשלבי פיתוח בחברה זרה אשר הסכימה להעביר ארצה את הידע לייצורה.

2. הנתונים על לוח הזמנים לאספקת מערכת א' על מחירה ועל רמת הביצועים שלה, שעליהם בעיקר התבססה ההחלטה להעדיף את ההצטיידות בה, ולא במערכת ב' - לא הוערכו כראוי. התברר כי לוח הזמנים לאספקת מערכת א' היה ארוך יותר מזה של מערכת ב', מחירה גבוה יותר, ולדעת נציגי מקחש"ר גם רמת ביצועיה נפלה מזו של מערכת ב'.

3. לפי הנתונים שהוצגו בפני מקבלי ההחלטות ב-1979 הייתה צריכה להסתיים אספקה של המערכות הראשונות בפברואר 1983. בספטמבר 1984 סופקו רק 24% מערכות מתוך המערכות שהוזמנו, ושאספקתן הייתה אמורה להסתיים עד לאותו מועד.

לדעת הביקורת, מימוש ההמלצה להצטיידות מקבילה במערכות א' וב' בעת וכעונה אחת, היה בה כדי להעניק לצה"ל מערכות אלה במועד מוקדם יותר.

4. ממצאי הביקורת מצביעים על כך שמערכת הביטחון לא השכילה לקבל את ההחלטות הנכונות בשלב של הכניסה לפרויקט ובמהלך ביצועו, וניהולו לא היה תקין. אלו הביאו לכך שחל פיגור רציני בהצטיידות של צה"ל במערכות. על משרד הביטחון להפעיל אמצעי בקרה יעילים על ביצוע הפרויקט והתקדמותו, להפיק את הלקחים המתבקשים מהליקויים שעליהם הצביעה הביקורת וליישם בתכניות פיתוח וייצור מורכבות ומסובכות כעתיד.

רכישות של מערכות תקשורת

ריכוז ממצאים

אין מסמכים שיצביעו על כך שהמשרד בדק את המשמעות הכספית של ציוד בדיקה חדש, לפני שהסכים להגדיל את מחיר ההכנות לייצור, שהושג בתחרות בין יצרנים.

במקום לקבוע מחיר הייצור של מערכת על בסיס המחיר של ההצעה המקורית, שהוגשה בתהליך של הצעות מתחרות, בתוספת עלות השינויים, קבע המשרד מחדש את מחיר המוצר בכללותו; על ידי כך לא שמר על השפעת הגורם התחרותי על גובה המחיר.

במקרה אחד, בקביעת המחירים למיכללים, התבסס המשרד על מחיר ממוצע של 150 יחידות בהזמנה קודמת, ולא ניצל את הזכות, שהוקנתה לו, לבסס את המחירים למיכללים הנוספים על 50 היחידות האחרונות, שהיו זולים יותר, ולא החיל עליהם את חישובי עקומת הלימוד. במקרה אחר לא החיל המשרד את חישובי עקומת הלימוד על אותו מחיר ההתייחסות. לפי חישובי הביקורת מסתכמת התוספת, ששילם המשרד בהזמנות האמורות, ב-208,000 שקלים במחירי יוני 1980, ובעוד כ-395,000 שקלים במחירי מארס 1983.

פריט מסוים עבור המערכת נרכש מהחברה על ידי יחידה א' של מנה"ר במחיר זול יותר מזה שרכשה יחידה ב'; שיעורי הרווח וכן שיעורי התשלום בגין אחריות לטיב המוצר, שנכללו במחיר של הזמנות יחידה א', היו נמוכים מאלו שהיו כלולים במחיר של הזמנות יחידה ב'. בדיקות הנדסיות לצורך קביעת מחירים נעשו, בניגוד להוראות מנה"ר, על ידי עובד מנה"ר שאינו מהנדס או טכנאי ובאחריותו.

בחודשים אפריל ומאי 1984 ערך משרד מבקר המדינה ביקורת על הזמנות שמסר מינהל ההרכשה והייצור של משרד הביטחון (להלן - מנה"ר) לחברה מקומית (להלן - החברה), למערכת תקשורת. נבדקו 20 הזמנות, שנמסרו לחברה משנת 1980 עד 1984, לרכישת מערכות, חלפים וציוד נלווה, בסכום כולל של כ-100 מיליון שקלים, במחירים שוטפים.

קביעת מחיר

1. ביוני 1978 אישר מנכ"ל משרד הביטחון המלצה של ראש מינהל למחקר, פיתוח אמצעי לחימה ותשתית לייצור (להלן - מפא"ת), לבחירת החברה כמפתח וכייצורן יחיד של מערכת תקשורת, על פי מפרט שהוכן. המלצת ראש מפא"ת הוגשה לאחר שמפא"ת פנה לשש חברות בבקשת הצעות לפיתוח ולייצור המערכת. שתי חברות הגישו הצעות, ולאחר שנבדקו על ידי החיל המזמין ומפא"ת, הוחלט להמליץ על החברה כמפתח וכייצורן, בהיות הצעתה עדיפה משיקולים טכניים, בלוח זמנים ובמחיר. ההצעה כללה מחיר לפיתוח, להכנות לייצור ולייצור המערכת. באוגוסט 1978 הוציא מפא"ת הזמנה ראשונה לפיתוח.

ביוני 1979 ביקשה יחידה אחת של מנה"ר (להלן - יחידה א') מהחברה, הצעת מחיר חדשה להכנות לייצור ולייצור של 100 מערכות לציוד מסוים (להלן - ציוד א'), בנימוק שבמהלך הפיתוח נעשו שינויים במערכת לעומת המפרט המקורי. בסוף נובמבר 1979, הגישה החברה הצעתה בסך כ-1.35 מיליון שקלים להכנות לייצור ו-3.83 מיליון שקלים בעד ייצור 100 מערכות, במחירי ספטמבר 1979. ההצעה הקודמת של החברה, לפי המפרט המקורי, ממארס 1978, הסתכמה, במחירי ספטמבר 1979, ב-0.577 מיליון שקלים להכנות לייצור, ו-3.24 מיליון שקלים לייצור 100 מערכות, דהיינו, כ-1.36 מיליון שקלים פחות.

מנה"ר דרש לשערך את מחיר ההכנות לייצור, שאושר ב-1978, למחירי ספטמבר 1979, ולהעמידו על אותו סכום של 0.577 מיליון שקלים. על פי דו"ח בדיקה ממארס 1980, שערך המשרד על הצעת החברה, התנגדה החברה לדרישת מנה"ר בטענה שההצעה החדשה כוללת ציוד בדיקה משוכלל, שלא נכלל בהצעה הקודמת. לאחר מו"מ סוכם שמחיר ההכנות לייצור יהיה מיליון שקלים; אין תיעוד המצביע על כך שהמשרד בדק את המשמעות הכספית של ציוד הבדיקה החדש.

המשרד בדק את המחיר, שהציעה החברה בנובמבר 1979, לייצור המערכות. על פי דו"ח הבדיקה הסתכם התחשיב של המשרד לעלויות הייצור של המערכות בכ-3.42 מיליון שקלים במקום 3.83 מיליון שקלים שדרשה החברה. הוסכם לקבוע מחיר של 3.63 מיליון שקלים לייצור 100 המערכות הראשונות, כשלמשרד ניתנה אפשרות לרכוש 50 יחידות נוספות בהנחה של כ-3% ליחידה. ביולי 1980, מסר המשרד לחברה הזמנות להכנות לייצור בסך מיליון שקלים, והזמנה לאספקת 150 מערכות בכ-6.2 מיליון שקלים, במחירי ספטמבר 1979 (כולל מס-קניה ומע"מ).

לדעת הביקורת, כדי לשמור על השפעת הגורם התחרותי, שהיה קיים בתהליך קבלת הצעות מתחרות, שבמסגרתו הגישה החברה את הצעתה הראשונה, לא היה מקום לקבוע מחדש את מחיר המוצר בכללותו, אלא לשערך את מחיר ההצעה המקורית בתוספת עלות השינויים שנכללו במערכת. אין מסמכים המורים שהמשרד כחן אפשרות זו ואת תוצאותיה.

2. בדצמבר 1980 הזמין מנה"ר בהזמנה נוספת, 132 יחידות של מיכללים למערכת האמורה (להלן - קופסאות) עבור ציוד אחר (להלן - ציוד ב') בסך כ-10 מיליון שקלים, במחירי יוני 1980.

המחיר מבוסס על חישובי עלות שכר עבודה, שלקחו בחשבון עקומת לימוד בשיעור 90% עד 95%, ועל מחירים של חומרים מייצור מקומי וחומרים מיובאים, כאשר כל העלויות חושבו על פי ממוצע של מחיר 150 היחידות שהוזמנו ביולי 1980. בתחשיב לא התחשבו בעובדה, שבהזמנה מיולי 1980 ניתנה למשרד זכות לרכוש מערכות נוספות, גם עבור ציוד ב', כאשר מחיר ההתייחסות יהיה של 50 היחידות האחרונות, שהיו, כאמור, זולות יותר.

הביקורת חישה את המחיר של 132 קופסאות על פי המחיר של 50 היחידות האחרונות ובהתחשב גם בשיעורי עקומות הלימוד, שעליהם הוסכם בין המשרד לבין החברה, ומצאה שהמחיר היה צריך להיות זול כ-208,000 שקלים, במחירי יוני 1980.

3. ביולי 1983 הזמין המשרד 11 מערכות לציוד א' בסך של כ-9.6 מיליון שקלים, במחירי מארס 1983. המחיר נקבע על פי שיערוך המחיר של 50 היחידות האחרונות, שהוזמנו ביולי 1980.

משא ומתן על הזמנת 11 היחידות התנהל מיד לאחר אספקת המערכות של ההזמנה הראשונה ובמהלך האספקה של 132 הקופסאות לציוד ב', שמחירן מהווה כ-90% ממחיר המערכת. לפיכך, לדעת הביקורת, ניתן לראות הזמנות אלה כהזמנות רציפות, ועל המשרד היה לחשב את המחיר על פי העלויות של 50 היחידות האחרונות, בהתחשב בשיעורי עקומות הלימוד שנלקחו בחשבון כקביעת המחיר ל-132 הקופסאות. הפרש המחיר, לפי חישובי הביקורת, היה מסתכם בכ-395,000 שקלים, במחירי מארס 1983.

4. בדצמבר 1983 מסרה לחברה יחידה אחרת במנה"ר (להלן - יחידה ב'), הזמנה לפיתוח והסבה של המערכת לציוד נוסף ולאספקת 31 מערכות כאלה, בסכום כולל של כ-26.5 מיליון שקלים, במחירי ינואר 1983. בהזמנה נכללו 31 יחידות, מפריט מסוים, במחיר של 61,234 שקלים ליחידה. לעומת זאת, בהזמנה של יחידה א', שנמסרה לחברה ביולי 1983, נרכשו 40 יחידות מאותו פריט במחיר של 59,661 שקלים ליחידה. מועד הבסיס לחישוב ההתייכויות היה זהה בשתי ההזמנות.

החברה הגישה הצעת מחיר שווה לשתי היחידות של מנה"ר, אולם בהזמנות של יחידה א' היו שיעורי הרווח נמוכים יותר; נוסף על כך, בהזמנה של יחידה א' נכלל תשלום לחברה בשיעור של 2% מעלות שכר עבודה וחומרים בגין אחריות לטיב המוצר למשך שנה, ובהזמנה של יחידה ב' השיעור היה 3%. בעקבות הביקורת, הורה ראש יחידה ב' להקטין את שיעור התשלום בגין האחריות בהזמנות של כל הפריטים למערכת ל-2%, ולחייב את החברה בהפרש המתחייב מכך לגבי ההזמנות שעבורן כבר שולם לה.

בדיקות הנדסיות

נוסף למערכות, הזמין מנה"ר בחברה פריטים שונים. החברה הגישה הצעת מחיר לייצור הפריטים, ולאחר שמנה"ר בדק את ההצעה נקבעו המחירים, בדרך כלל, במשא ומתן.

על פי הוראות מנה"ר, כאשר מוזכר בפריטים מייצור חדש, לצורך קביעת המחירים, על מנה"ר לבצע בדיקות הנדסיות של תשומות העבודה והחומרים על ידי מהנדס או טכנאי ביחידה, או על ידי היחידה ההנדסית של המשרד או מהנדס מחוץ למערכת. הבדיקה תיערך לפי תהליך המפורט בטופס "פירוט בדיקה הנדסית", ובתום הבדיקה יגיש הבוודק דו"ח מסכם על הבדיקה.

בהזמנות שנבדקו על ידי הביקורת, בדיקות הנדסיות לצורך קביעת מחירים נעשו, בניגוד להוראות מנה"ר, על ידי עובד מנה"ר שאינו מהנדס או טכנאי ובאחריותו. לפעמים שותפו בבדיקה אנשי החיל המזמין. ברוב המקרים צוין בטופס הבדיקה כי כמות שעות העבודה, שנדרשה לייצור יחידה של המוצר, התבססה על הערכת הבוודק.

הביקורת העלתה מקרים בהם מילוי טופס הבדיקה היה לקוי. לא נמצאו בתיקי הזמנות דו"חות מסכמים על תוצאות הבדיקה כנדרש בהוראות.

1. בעקבות שינויים שהוכנסו במהלך הפיתוח של מערכת תקשורת קבע לה מנה"ר מחיר חדש, כלי לבחון אפשרות לקבוע את המחיר על בסיס המחיר של ההצעה המקורית שנתקבלה בדרך של תחרות.
2. בקביעת מחירי הזמנות למיכללים למערכת לא התחשב מנה"ר בתנאים שנקבעו בהזמנה קודמת, שאיפשרו לו להשיג מחירים נמוכים יותר.
3. שיעורי הרווח וכן שיעור התשלום כגין אחריות לטיב המוצר, שנכללו במחיר ההזמנות שמסרה יחידה אחת של מנה"ר לאספקת פריט, היו גבוהים מאלו שבהזמנות שמסרה לחברה יחידה אחרת של מנה"ר לאספקת אותו פריט.
4. מן הראוי שמנה"ר ידאג לחילופי מידע ולתיאום בין יחידותיו ולעריכת חישובי מחיר, שיבטיחו את התנאים הטובים ביותר עבור הכישות המשרד.

הזמנות למיכליות תידלוק

ריכוז ממצאים

מחיר הזמנה ל-50 מיכליות לא התבסס על מחיר הזמנה קודמת מאותה חברה שנקבע במכרו, אלא על בדיקת עלויות שערך המשרד בחברה, בניגוד להמלצת צוות שהוקם במנה"ר לטיפול במסירת ההזמנות למיכליות. על ידי כך, לא שמר המשרד על השפעת הגורם התחרותי שהיה קיים במכרו.

המשרד מסר לחברה הזמנות למיכליות תידלוק בנפח 6,800 ליטרים במשך 10 שנים, ורק פעם אחת, בנובמבר 1977, נערך מכרו, למרות שהיו מקרים נוספים בהם איפשרו הנסיבות פנייה גם לספקים אחרים. בדרך זו הפכה החברה לייצרן בלעדי של המיכליות האמורות.

למרות שהוגשו נגד נושאי תפקידים בחברה כתבי אישום, ובכמה מקרים הם אף הורשעו, ולמרות שעד סוף שנת 1984 עדיין נערכו בצה"ל בדיקות בנוגע לקשרים בלתי תקינים בין גורמים במערכת הביטחון לבין נציגי החברה, לא שונתה ההחלטה של הוועדה המוסמכת לאישור ספקים מוכרים של משרד הביטחון מ-1975, והחברה נשארה ברשימת הספקים המוכרים.

בחודשים יולי, ספטמבר ואוקטובר 1984 בדק משרד מבקר המדינה, לסירוגין, את התהליך של מסירת הזמנות למיכליות תידלוק, בעלות נפח של 6,800 ליטרים לחברה תעשייתית (להלן - החברה), ואת הקשרים של החברה עם מערכת הביטחון. הבדיקה נערכה כמינהל ההרכשה והייצור של משרד הביטחון (להלן - מנה"ר): בדיקה משלימה נערכה ביחידת היועץ המשפטי למערכת